

RDEČI KRIŽ

Mar res nihče ne potrebuje pomoči?

«Dober sosed veliko velja» je star a vedno aktualen pregovor. Sodobni način življenja in dela se žal odraža tudi v sosedskih odnosih. Vljuden pozdrav, nekaj prijaznih besed in le v redkih primerih kaj več. To je naš običajen odnos do sosedov. Ne poznamo njihovih morebitnih težav in potreb.

Pa vendar so ljudje, mladi in starejši aktivisti Rdečega križa, pripravljeni priskočiti na pomoč vsem, ki pomoč potrebujejo. Člani krajevnih organizacij RK in mladina, vključena v šolske aktivne Rdečega križa, se usposablja za tako imenovano sosedsko pomoč. Starejšim, invalidnim in drugim pomoči potrebnim osebam žele pomagati in namesto njih postoriti to ali ono delo. Sosedska pomoč med drugim obsega:

- pomoč pri preskrbi s hrano,
- opravljanje drobnih gospodinskih del (pomoč pri pospravljanju stanovanjskih prostorov, zalivanje cvetic, prinašanje kurjave),
- spremljanje pri nakupih,

na sprehodih, pomoč pri pisanju, branje časopisov, knjig.

■ spremstvo in pomoč pri prevozih z javnimi prevoznimi sredstvi.

■ čiščenje snega.

Prešedstvo skupščine Rdečega križa Slovenije je v počastitev 40-letnice obnove in delovanja Rdečega križa Slovenije razpisalo tekmovanje pionirjev – mladih članov RK in mladine za pomoč starejšim ljudem, invalidom in drugim pomoči potrebnim. Na tekmovanje se je vestno pripravljala tudi ekipa četrtošolk osnovne šole Miran Jarc. Skoraj nerazumljivo pa je dejstvo, da mladi aktivisti Rdečega križa ne morejo sodelovati na tekmovanju. Nimajo možnosti, da bi svojo pripravljenost pomagati ljudem, dejansko pokazali. Nihče med našimi krajanji ne pomoči menda ne potrebuje! Pa je res tako? Prepričani smo, da bi bila marsikomu pomoč mladih dobrodošla, pa morda ni seznanjen s to obliko pomoči, ki temelji na humanem odnosu do starejših in pomoči potrebnih.

Zato vabimo vse zainteresirane, da sporoče svoje potrebe in želje Krajevni organizaciji Rdečega križa Boris Kidrič, krajevni skupnosti ali socialni delavki. Če sodite, da potrebuje pomoč vaš sosed, znanec, sporočite nam njegov naslov. Pionirji in pionirke, mladinci in ostali so pripravljeni sodelovati in pomagati. Zato ne zavračajmo te pripravljenosti!

Odbor krajevnih organizacij Rdečega križa Boris Kidrič
Ljubljana, Vojkova 1

Gasilska prireditve v Stožicah

V nedeljo, 10. junija, so stoženski gasilci povabili na posebno prijateljsko srečanje gasilce iz Ševnice pri Mirni na Dolenjskem, iz Štrekljencev v Beli krajini in gasilce iz Rožičkega vrha v Slovenskih goricah. Z njimi že vrsto let prijateljsko sodelujejo. Lahko rečemo, da so to pobratena gasilska društva, le da še niso podpisali listine o pobratenju.

Prisravnili so tudi skupno gasilsko tekmovanje v treh disciplinah. Najboljša je bila deseti na iz Štrekljencev. Na prijateljskem srečanju po tekmovanju so se domenili, da bodo takšna srečanja vsako leto, izmenoma pri drugem društvu. Srečanje bodo popestrili še s tekmovanjem ženskih, mladinskih in pionirskih desetin. Naslednje srečanje bo prihodnje leto v Beli krajini ob 50-letnici gasilskega društva Štrekljencev.

V. Š.

Na tradicionalnem pikniku Ribiške družine Straža – Sava je vedno veselo, še posebej, ko se zbera pravi »sulci« in pripovedujejo svoje ribiške dogodivščine.

Foto. A. D.

30 LET RIBIŠKE DRUŽINE STRAŽA – SAVA

Klen se lovi na češnje...

Te dni praznuje svojo 30 letnico Ribiška družina Straža – Sava, ki ima del svojega revirja med Črnuškim mostom in izlivom Ljubljanice in Gameljščice. Ko je bila ustanovljena je štela 54 članov, danes pa jih ima že blizu 600, od tega okoli 100 mladincev. Uvršča se med največje ribiške družine v Sloveniji.

Ko smo se tisto sončno junijsko nedeljo, ki so si jo naši ribiči izbrali za svoj tradicionalni piknik in praznik jubileja, pogovarjali z njihovim predsednikom Romanom Zupanom, smo zvedeli marsikaj zanimivega.

«Zadnja leta so naše vode vse bolj onesnažene in Sava pri tem ni izjema. To, da je sedaj tako lepe zelene barve je posledica remonta tovarne celuloze v Goričanah, ki pa bo kaj kmalu zopet začela s proizvodnjo in onesnaževanjem reke,» prične razpredati ribiški pogovor tovariš Zupan.

Ravno pri onesnaženosti voda se začno in končajo vsi njihovi pogovori in na občinah zborih se že vrsto let ponavlja isto vprašanje: »So ribe iz Save še užitne?«

To vprašanje je na mestu, saj je institut Rudjer Bosković ugotovil, da vsebujejo vse savske ribe toliko težkih kovin, da je njihovo uživanje zdravju škodljivo. Ker pa je vedno bolj slišati več mnenj, so slovenski ribiči zaprosili za analize institut Jožef Štefan. Nalovili so ribe in in inštitutu so se lotili dela. Ugotovili so, da je v mesu rib manj kovin, kot to dovoljujejo predpisi. Arzena je celo 70-krat manj, kadmija 25-krat. Živega srebra pa 5 do 10-krat manj. Seveda pa so v mesu rib še druge kovine. Istočasno pa so analize pokazale, da je izjemno velika koncentracija zdravju škodljivih snovi – kovin v ribjem drobovju. Skratka, savske ribe so še užitne, le drobovje moramo zavreči, ugotavljajo strokovnjaki...

Žal so ribiči in vsi »borci« za čisto okolje dokaj nemočni, kadar hočejo radi-

kalno spremeniti odnos industrije do voda. Kaže, da je za marsikatero tovarno ceneje, če plača škodo ribičem, kot pa da bi poskrbela za učinkovite čistilne naprave.

Na srečo do pomora rib zaradi odpadka na območju RD Sava–Straža še ni priš-

Kako predsednik ribiške družine Roman Zupan peče postrv:

«Postrv težko okoli 30 dag očistimo, ker ima pušto meso damo vanjo košček slanine, česen, peteršilj, čebulo in sčepc soli, nakar jo z zobotrebci »zapremo«. Pečemo jo na ne prevročem žaru, ko pa se kožica popeče jo premaknemo nad bolj vroče mesto. Tako se riba peče okoli deset minut. Če bi jo dali takoj na najbolj vroče mesto, se bi zunaj osmodila, v sredini pa bi bila surova. In še to: oglje mora biti »belo« – pepelnato, če želimo da se bo riba spekla tako, kot je treba.»

leža pa je tudi ena izmed poglavitnih nalog ribiške družine. Letno člani ulove šest do devet ton rib, ki jih morajo nadomestiti z mladimi. Za letos imajo planiranih 700.000 dinarjev za nakup mladice, ki pa so iz leta v leto dražje. Tako stane »kralj« naših voda sulec dolg 4–6 cm, že 15 dinarjev, dvajsetcentimetrski postrv pa 50 dinarjev! Lani so v Savo in bajere, ki jih imajo ob svojem ribiškem domu, spustili kar 3000 potočnih postrvi, okoli 4000 šarenk, 2000 lipanov, 1000 sulcev, 3000 krapov itd...

Takšno načrtno delo se jim obrestuje in v svojih vodah lahko ulove zares pester izbor rib, med katerimi so tudi že skoraj trofejni primerki, saj metrski sulec niti ni tako redek, pa krap težak šest kilogramov ali pa polmeterska podust...

A razen ribičev lovišča plenijo tudi »krivolovci«. To so večinoma domačini, ki dobro poznajo okoliške vode. Zadnja leta postaja problem krivolova posebno pereč v Tomačevem. Zato ribiči tesno sodelujejo s postajo milice Bežigrad, ki svoje patrole večkrat pošlje tudi v njihove revirje. Letos so tako miličniki ulovili že več krivolovcev, med drugim tudi take, ki so ribe lovili kar z veliko mrežo.

Pa so pri lovu imeli malo uspeha, kajti vsaka riba zahteva posebno vabo. Tako se klana najhitreje ujame na češnje ali hruško, zadovolji pa se tudi s kurjimi jetrci in črevci, za sulca pa je potreben umetni cof, pri krapu pa je največ uspeha baže z dobrimi koruznimi žganci...

A to so že skrivnosti, ki jih poznajo le ribiči. Da pa postaneš ribič, moraš opraviti seminar in izpit, se včlaniti v društvo in kupiti ribolovnico. Za začetek zadoštuje pol starega milijona (toliko stane le vpis, članarina, pristopnina), če pa želiš kaj ujeti, moraš odšteti še najmanj toliko za pribor. Pa dober prijem!

ANDREJ DVORŠAK

MLADINA V KS TRIGLAV

Joj, kako so aktivni!

Na sestanek osnovne organizacije ZSMS v krajevni skupnosti Triglav sem prišel nenačakovano, tako rekoč inkognito, ter počakal do njegovega zaključka. Medtem sem se lahko prepričal, da v organizaciji, kjer povprečna starost članov ne presega šestnajst let, ne manjka zagnanosti in volje do dela.

Ko so zaključili z rednim sestankom, smo začeli pogovor o njihovem delu. Takole je Aleš Filipič razložil, kaj sploh družo tolikšno število mladih: »To so različni skupni interesi, ki jih ni malo, od pomoči starejšim občanom do lastne zabave.«

Ob vprašanju, kakšno je bilo njihovo dosedanje delo, je predsednica organizacije Tjaša Modic-Rupnik vzkliknila: »Jo, aktivni smo na vseh področjih, lepo prosim!« Sašo Kukovec pa je pojasnil: »Področje dejavnosti je zares široko. Starejšim krajanom pomagamo pri pospravljanju in beljenju stanovanj, zbirali smo star papir, pripravili izleta v

Beograd in na Bled, vrsto predavanj o radioamaterstvu, NOB, Himalaji, glasbi. Organizirali smo tudi čistilno akcijo, ki naj bi se je udeležilo čim več krajanov, a je bil odziv med starejšimi zelo slab. Poleg tega izdajamo glasilo »Naj naj«, pripravljamo kulturne prireditve in plesna tekmovanja.«

«Imamo tudi pevski zbor», ga je dopolnila Tjaša, »redno organiziramo ure pravljic in pozimi smučarske izlete. Sodelovali smo na vseh akcijah, ki jih je pripravila občinska konferenca ZSMS, za otroke smo ob novem letu pripravili prihod dedka Mraza, za osmi marec smo šli voščiti najstarejši krajanji.«

Kaj pa načrti za nadaljnje akcije? Sašo Kukovec je o njih dejal: »Za občinski praznik nameravamo pripraviti veselico. Ob tej priložnosti bomo prejeli tudi bronasto značko OF. Poleg tega pripravljamo dnevni izlet na Šobec in čistilno akcijo okrog blokov.«

Kakšno je sodelovanje z dru-

gimi družbenopolitičnimi organizacijami v krajevni skupnosti? »Zelo dobro,« je dejala predsednica organizacije Tjaša. »Moram reči, da so nam ostale DPO zelo naklonjene. Imamo samo en problem: primeren prostor. Imeli smo že svojo sobo, ki pa so nam jo vzeli in sedaj gostujemo naokrog. Na Glavarjevi 45 imamo »zamerkan« primerno sobo. Pošiljali smo dopise na hišni svet, ki pa je ostal gluha. Odšli smo na občinsko konferenco ZSMS, na krajevno skupnost, na občino – pa je bilo vse zaman.«

Res je čudno, da pri vsej svoji aktivnosti naletijo mladinska organizacija v domačem okolju na toliko težav, ko gre za osnovne delovne pogoje. In toliko bolj žalostno, ker ta primer še zdaleč ni osamljen. Glede na mladost in zagnanost, ki jo kažejo, aktivnost organizacije v KS Triglav najbrž še lep čas ne bo zamrla. Upajmo le, da bodo rešili tudi prostorski problem.

SASO JANKOVIČ

Obvestilo

Veterinarski zavod Ljubljana obvešča o dežurstvu odelka za zdravstveno varstvo živali za območje občin Bežigrad in Moste-Polje:

	popoldansko dežurstvo	nočno dežurstvo
do 23. junija	Zajc Janez, tel. 483-311	Zajc Janez
od 23. do 30. junija	Štrus Jože, 772-402	Štrus Jože
od 30. jun. do 7. julija	Oberstar Andrej, 847-127	Oberstar Andrej
od 7. do 14. julija	Cigoj Zvone, 344-307	Jerše Bogdan, 262-076

Popoldansko dežurstvo (razen nedelj in praznikov) je od 14. do 21. ure, nočno dežurstvo pa od 21. do 7. ure. Celodnevno in nočno dežurstvo ob nedeljah in praznikih opravlja veterinar, ki je dežuran v delovnih popoldnih. Telefon dopoldne: 482-912, 484-292